

מוטעבי תורת זילים

פרשת חקת – מעלת יום פטירת הצדיקים

התורה הזכירה את מעשה פרה אדומה כפי שנאמר "זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אותה אל אלעזר הכהן והוציא אותה אל מחוץ למחנה ושחט אותה לפניו" (במדבר יט, ב-א) ונסמכה פרשה זו לפרשת מותה של מרים שנאמר "ויבאו בני ישראל אל ה' ויאמרו: ונתתם לנו אותה כפי אשר נתת לנו מרים" (במדבר כ, א), כדי ללמד מה פרה אדומה מכפרת כך גם מיתתם של צדיקים מכפרת (גמי מועד קטן דף כח ע"א בשם ר' אמיל).

ויש להבין, מה קורה בעת פטירתם של הצדיקים בעם ישראל אשר בעקבות זה יכולה להגיע כפרה בעולם הזה לכל שאר ישראל?

הצדיק משיג ביום פטירתו מעלה רוחנית כמו שלא השיג כל חייו

כאשר מגיע העת שהצדיק צריך לצאת מן העולם הזה, הוא מתעלה גבוה יותר מכל ימי חייו (יאגרא דכלה' פרשת וילך על הפסוק ויאמר משה אליהם ד"ה ויאמר משה, יתפארת שלמה' פרשת חיי שרה על הפסוק ויקם אברהם מעל פני מתו ד"ה עוד במדרש) ומגיע לגדולה (יאגרא דכלה' למחרצ"א מדינוב פרשת וילך על הפסוק ויאמר משה אליהם ד"ה ויאמר משה). והטעם בזה כי בשעת פטירתו של הצדיק הקב"ה מוסיף בו רוח עליונה שלא היה בו כל ימיו ורוח זה שורה עליו ונדבקות בו, ואז הוא רואה מה שלא זכה לו בכל ימיו (זוהר פרשת ויחי דף ריח ע"ב ד"ה אוף הכא בשעתא) ומשיג מה שלא היה יכול להשיג כל ימי חיותו (ובני יששכר' מאמרי חדש ניסן מאמר יב ספירת העומר ד"ה וכמו כן פרשנו). ואחר כך יוצאת נשמת הצדיק מגופו ומזה העולם. ועל כך נאמר "יתסף רוחם יגועו ואל עפרם ישוּבו" (תהלים קד, כט) (זוהר פרשת ויחי דף ריח ע"ב ד"ה אוף הכא בשעתא). דבר זה קורה דווקא בשעת הפטירה כי אז נשבר גופו של הצדיק והנפש רוצה לפרוש ממנו, על כן ניתן לו אז רשות לראות מה שלא ראה בזמן שהגוף שלט בו ועמד בבריאותו (זוהר פרשת לך לך דף עט ע"א ד"ה אמר רבי אלעזר). וכמו שאמר הבעל שם טוב ז"ל בשעת פטירתו "כעת אני יודע למה נבראתי ומה כוונת בריאתי!!" (יאגרא דכלה' פרשת וילך על הפסוק ויאמר משה אליהם מפי מגידי אמת).

ועל כך אמר משה רבינו לעם ישראל ביום מותו "ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אני היום ואתה היום" (דברים לא, ב) שהוסיף את תיבת ה"יום" (יאגרא דכלה' פרשת וילך על הפסוק ויאמר משה אליהם ד"ה ויאמר משה) כדי לומר להם שבכל המאה ועשרים שנה היה מצפה ומשתוקק להשגות של היום הזה (ובני יששכר' מאמרי חדש ניסן מאמר יב ספירת העומר ד"ה וכמו כן פרשנו, יאגרא דכלה' פרשת וילך על הפסוק ויאמר משה אליהם ד"ה ויאמר משה) כמו כל שאר הצדיקים הגדולים (עפ"י יאגרא דכלה' פרשת ואתחנן ד"ה ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר). והנה כאשר בא היום הזה שהוא יום פטירתו נגמרה אצלו התשוקה של כל המאה ועשרים שנה ביחד (ובני יששכר' מאמרי חדש ניסן מאמר יב ספירת העומר ד"ה וכמו כן פרשנו, יאגרא דכלה' פרשת וילך על הפסוק ויאמר משה אליהם ד"ה ויאמר משה) כי עתה עלה בידו. ואף שמדריגת משה רבינו כבר השיגה במשך חייו כל מה שאפשרי במין האנושי להשיג ולא קם עוד כמוהו, עם זאת בשעת הפטירה הוא השיג מדריגה עוד יותר גדולה מכל ימי חייו עד שנקרא בשם "איש האלקים" שנאמר "וזאת הברכה אשר ברחם אלהים האלקים את בני ישראל לפני מותו" (דברים לג, א) (יאגרא דכלה' פרשת וילך על הפסוק ויאמר משה אליהם ד"ה ויאמר משה).

וכן היה עם יעקב אבינו עליו השלום וכפי שרמזו עליו בפסוק "ויקראו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים" (בראשית מז, כט), "ויקראו ימי ישראל למות" – הכוונה כי כל ימיו של יעקב אבינו היה להם קרבות עם יום ההילולא שלו כלומר יום מיתתו, שהיו כל ימיו משתוקקים וכוספים ליום הזה (יאגרא דכלה' פרשת ויחי על הפסוק ויקראו ימי ישראל למות). וכך היה גם עם ר' שמעון בר יוחאי שאמר קודם פטירתו כי כל ימיו היה מחכה ומצפה ליום ההוא, וזה לשונו "האידינא אסחדינא עלי דכל יומין דקאימנא תאיבנא למחמי יומא דא ולא סליק ברעותי בר האידינא" (ראה יאגרא דזוטא; זוהר ספר דברים דף רצא ע"ב ד"ה האידינא) (ובני יששכר' מאמרי חדש ניסן מאמר יב ספירת העומר ד"ה וכמו כן פרשנו, יאגרא דכלה' פרשת ויחי על הפסוק ויקראו ימי ישראל למות) שפירושו "עכשיו מעיד אני עלי שכל הימים שעמדתי הייתי משתוקק לראות את היום הזה, ולא נגמר רצוני אלא עכשיו!!!".

כל התורה המצוות של הצדיק מתקבצות ועולות עמו ביום הפטירה

בשעת פטירת הצדיק מתעוררות כל המצוות שעשה הצדיק יום יום במשך כל חייו (יונת אלם' להרמ"ע מפאנו פרק כו ד"ה הנובלות, יונת אלם' להרמ"ע מפאנו פרק כב ד"ה סוד השבירה) עם כל שאר המעשים שעשה בעולם הזה וכל הייחודים שייחד בהם – שכולם חוזרים ומתחדשים (יגולל אורי' לר' מאיר ביקיאים אות א ערך 'אלישע', זכר דוד' לר' דוד זכות ממודיטא מאמר שלישי לז' באדר פרק צט ד"ה ונאמר עוד) ומתכנסים יחד (יונת אלם' להרמ"ע מפאנו פרק כב ד"ה סוד השבירה) ונעשה מהם ייחוד אחד עצום עד אין קץ (יגולל אורי' לר' מאיר ביקיאים מחכמי איזמיר אות א ערך 'אלישע'). ובשעה שנשמתו של הצדיק עולה אל המרומים אזי כל אלו מצטרפים איתה (יונת אלם' להרמ"ע מפאנו פרק כו ד"ה הנובלות, יונת אלם' להרמ"ע מפאנו פרק כב ד"ה סוד השבירה) כדי שיוכלו לעלות להראות לפני האדון ה' צבאות כטעם שנאמר "והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאסף" (ישעיה נח, ח) (יונת אלם' להרמ"ע מפאנו פרק כב ד"ה סוד השבירה).

ועוד כל יום למטה יש כנגדו גם כן יום רוחני למעלה שהוא שורשו ומקורו, והארתו שולטת למטה בשעתו ובזמנו כל אחד במדרגה המיוחדת לו. וכל מדרגות הימים הללו מקבלות תיקון על ידי מעשה הצדיקים כך שנפשם של הצדיקים דבוקה בהם, כמו שנאמר על אברהם אבינו "ויאברקהו זקן בא גימרים" (בראשית כד, א) כי נאחזו ובה במדרגת הימים העליונים. וכן כל שנה ושנה יש לו מדרגה מיוחדת למעלה והם השורשים לכל מדרגות הימים, וגם "שנים" אלו נעשים ונתקנים בכח מעשיהם הטובים של הצדיקים. ובעת מיתת הצדיק מתקרבות מדרגות הימים וכל מדרגות השנים ביחד לפני הקב"ה, והם נעשים לבוש יקר לנפש הצדיק ועולים עמו לשורשן העליון בתיקון נפלא לעולם הבא. לכן נמנו שנותיהם של הצדיקים והצדיקות בתורה כמו שנאמר "ויקרו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים" (בראשית כ, א) וכן שנאמר "ואלה ימי חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחסד שנים" (בראשית כה, ז) וכן הלאה, כי חביבים שנותיהם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא (ניר הקודש' לר' יחיאל מיכל על בראשית רבה פרשת נח דף רחץ ע"א ד"ה ויאמנם זה מכוון עפ"י זוהר).

יום המיתה של הצדיק קונה שלימות רבה כאשר נעשה בו תיקון שלימות לכל המדרגות הימים הקודמים שמתלבשים כולם על ידו לעלות למעלה למקור מחצבם העליון 'מקור החיים' (נזר הקודש' על בראשית רבה צו, ד סוף ד"ה היום קובל עליך) ועמהם נעשה גם יחוד גדול מכל התורה שעסק כל ימיו וכל המצוות שקיים בכל ימי חיותו (נזר החמה' על זוהר פרשת ויחי דף ריו ע"ב מהרא"ג, נצוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת ויחי דף ריו ע"ב אות א). ואז ה' שָׁמַח ביום זה (נזר החמה' על זוהר פרשת ויחי דף ריו ע"ב מהרא"ג) ונקרא יום זה בשם 'הילולא רבא' (נזר החמה' על זוהר פרשת ויחי דף ריו ע"ב מהרא"ג). והעת רצון והתיקון שנעשה אז למעלה (נזר הקודש' בראשית רבה צו, ד סוף ד"ה היום קובל עליך). וכפי שנאמר על פטירתו של ר' שמעון בר יוחאי "בהלולא רבא דרבי שמעון" (זוהר פרשת ויחי דף ריו ע"ב אמר ליה אבא) וכן על פטירתו של רב חסדא שאז נאמר על ידי מלאכי השרת "ינייל לחדןתא דחלולא דאורייתא דרבי חסדא" (זוהר חדש' מדרש רות דף סה ע"ב ד"ה כי הא דרבי חסדא) שפירושו "נלך לשמחת ההילולא של התורה של רבי חסדא".

בשעה שהצדיק נפטר מן העולם כל התורה והמצוות שעסק בהם והייחודים שיחד בחיי חיותו כולם נעשים יחוד אחד עצום (גולל אורי' לר' מאיר ביקיאים אות א ערך 'אלישע') ואז על ידי מצות ליווי המת יש בידי האדם המלווה אפשרות לקלוט מכוח קדושתו ואורו שהופיע בעולם הזה בחייו, ולהשאר מזיוו והדרו של הצדיק (מחשבות חרוץ' לר' צדוק הכהן מלובלין דף פב ד"ה שמעתי בשם אחד). לכן היו מודיעים משמים לצדיקים את יום מיתתם (ראה 'מדרש רבה' פרשת חקת יט, יז) כדי שירישו את 'כתרם' לבניהם באותו היום (נאגרא דכלה' פרשת חקת ד"ה 'מלמד שמודיעים' על מדרש רבה פרשת חקת פרשה יט, יז). וכן היה עם אלישע שביקש מרבו אליהו הנביא לקבל פי שניים מרוחו שנאמר "ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי" (מלכים ב' ג, ט) ועל כך ענה לו אליהו הנביא שהדבר תלוי בשעת הסתלקותו למרומים "הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך? יהי לך כן ואם אין לא תראה?" (מלכים ב' ג, ט). וכך אכן היה לאלישע הנביא שנאמר "ויהי הַמָּה הַלְכִים הַלּוֹךְ וַדְּבַר וְהִנֵּה רָכַב אֶשׁ וַיִּסָּסֵי אֶשׁ וַיִּפְרְדוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלֵיהֶם בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם: וַאֲלִישֶׁע רָאָה וְהוּא מַצְעֵק אֲבִי אֲבִי רָכַב וַיִּשְׂרָאֵל וַיִּפְרָשׂוּ" (מלכים ב' ג, יא – יב) (גולל אורי' לר' מאיר ביקיאים אות א ערך 'אלישע').

כאשר מתקרבים ומתייחדים ימי הצדיקים במיתתם ומעלים את כל המעשים הטובים שעשו לה' (תפארת שלמה' לר' שלמה מראמדסק פרשת חיי שרה ד"ה עוד במדרש ה"ל) יחד עם הימים שנתקנו על ידם אל שורשם העליון בשנות 'החיים העליונים', אזי נעשה 'תיקון' למעלה. ואז ועל ידי תיקון זה נפתחים שערי רחמים למעלה (נזר הקודש' לר' יחיאל מיכל בראשית רבה צו, ד סוף ד"ה היום קובל עליך) ויורדות השפעות טובות לעולם (תפארת שלמה' לר' שלמה מראמדסק פרשת חיי שרה ד"ה עוד במדרש ה"ל). ועל ידי כן נמצאת מיתתם של הצדיקים מכפרת על החיים (נזר הקודש' לר' יחיאל מיכל בראשית רבה צו, ד סוף ד"ה היום קובל עליך) וגם על המתים (יונת אלס' להרמ"ע מפאנו פרק כו ד"ה 'הנובלות' וכתב שם שכן היה עם ר' מאיר ור' יוחנן שכיפרו במותם על אלישע בן אבויה עיי"ש). ואין הבדל בזה בין פטירת הצדיקים לפטירת הצדיקות שאף מיתתן מכפרת, וכפי שדרשו רבותינו על מרים אחות משה כי נסמכה פרשת פטירתה לפרשת פרה אדומה, כדי לומר לך שכמו שפרה אדומה מכפרת כך גם מיתתם של צדיקים מכפרת (ראה גמי' מועד קטן דף כח ע"א בשם ר' אמי) (עפ"י 'מדרש אליהו' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסרי' בדרוש 'הנקרא' אשת חיל' דף סג ע"א ד"ה אשר עם זה). אך מכל מקום אין פטירתם של שאר בני האדם הרגילים מכפרת (תפארת שלמה' לר' שלמה מראמדסק פרשת חיי שרה ד"ה עוד במדרש ה"ל).

בשעה שמתעלים הצדיקים מעלה מעלה ביום פטירתם אזי נעשה זמן כפרה לכל ישראל. לכן כאשר נפטר אבנר בן נר שר צבא שאול, לא אכל דוד המלך לחם ביום ההוא כפי שנאמר "ויבא כל העם להברות את דוד ואת אהליהם ודוד לא יאמר להם יעשה לי אלקים וכה יספיק פי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה" (שמואל ב' ג, לה) (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי פרק צט דף שיו ע"א ד"ה ועל כי הם מתעלים), כי דוד המלך ידע שאבנר היה צדיק ומיתת צדיקים מכפרת לכן ביקש לצרף לזה את תעניתו על מנת שיהיה כפרה סליחה ומחילה לכל ישראל, ואז אבנר יגן ויכפר על הדור במיתתו (כלי יקר' שמואל ב' ג, לה ד"ה ולעד"ן שחז"ל וד"ה וכל העם הכירו). ועל מנת לעורר את העם לתשובה הוא צווח במר ובבכי "הלא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל!" (שמואל ב' ג, לה) ועל ידי כן כולם ידעו שבאותו היום הוא נקרא השמימה. וכיון שאותו היום היה יום ההילולא של אבנר בן נר לכן הוא גם היה יום כפרה ונפתחו רחמי שמים, ובשל כך ביקש דוד המלך לעורר את העם לשוב בתשובה באותו היום ולא להתעצל עד למחרת שכבר אינו מעולה כמו יום ההילולא (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי פרק צט דף שיו ע"א ד"ה ועל כי הם מתעלים) שבו מיתת הצדיקים מכפרת עם התשובה (זכר דוד' מאמר שלישי לעשרת ימי תשובה סוף פרק סז ד"ה ולעד"ן לפרשי' בשם 'תפארת ישראל').

ההספד והבכי מעלה את נשמת הצדיק לגן עדן ועמו נשמות אבודות

בעת קבורתו של המת נוהגים לומר דברי 'הספד' כפי שהיה בשעה שקברו את יעקב אבינו שנאמר "ויבאו עד גֵרֹן הָאֶסֶד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפָּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאֲבִיו אֲבָל שְׁבַע יָמִים" (בראשית נ, ז) כי הכוח של ההספד הוא להעלות את הנשמה מלמטה למעלה (יש משמואל' לר' שמואל מסוכטשוב פרשת לך לך שנת תרע"א לברית מילה דף צ טור א ד"ה ויעש אברהם). ועוד צריך את ההספד, כי כאשר מולכים את המת לקבורה יש טומאה הדבוקה בו שהם 'המזיקים' הרוחניים שנוצרו לו מחמת קלקול הוצאות הקרי לבטלה בחייו, ועל ידי הדרשה שדורשים על המת ודברי התורה שאומרים עליו בדמע בשעת ההספד יש תקנה לאותה הנשמה ש'הטומאה' השורה עליו תתבטל (קרבן שבת' לר' בצלאל הדרשן פרק ח סימן א ד"ה ויש לזה שתי תקנות). כך נמצא כי ההספד מקל את צער גופו של המת ודוחקו מהמזיקים (מעבר יבק' חלק מנחת אהרן פרק ה ד"ה ועוד על ידי ההספד), וגם נשמתו נדבקת בקולות הבכי וההספד ועולה למעלה יחד עם. ואם אין דברי הספד אז קשה לנשמה שנאחזת בגוף להיפרד ממנה ולעלות למעלה (יערות דבש' לר' יהונתן אייבשיץ חלק א' דרוש ח' לו' אדר והספד ד"ה אבל הענין כי קשה) (להרחבה על המזיקים מחמת הקרי ראה מאמרנו לפרשת וישב – 'שמירת ברית קודש').

כאשר הנשמה עולה אל מקומה יש 'מקטרגים' הפוגעים בה ואין מניחים אותה להיכנס (צנור המור' פרשת ויחי פרק מט, ח ד"ה וכן רמז באומרו) ועל ידי הדרשה על המת בשבח תורתו ומעשה הצדקה, בוקעים חלוני רקיע ומגרשים את אותם 'החיצוניים' המפריעים לנשמה ונעשה לה כמו שָׁרְיוֹן (קרבן שבת' לר' בצלאל הדרשן פרק ח סימן א ד"ה ויש לזה שתי תקנות) כאשר היא מתעטפת בדברי ההספד (מגיד מישרים' למלאך המגיד פרשת שמות יט טבת ד"ה וימת יוסף וכל אחיו) כמעין בגד ארגמן שהיא כרוכה בתוכו (הקדמת המחבר 'מעבר יבק' ד"ה ואמרו במדרש רות על הפסוק), ועולה במדרגות עליונות (מגיד מישרים' למלאך המגיד של ר' יוסף קארו פרשת שמות יט טבת ד"ה וימת יוסף וכל אחיו) מן הארץ אל שורשה (יערות דבש' לר' יהונתן אייבשיץ חלק א' דרוש ח' לו' אדר והספד ד"ה אבל התרוץ מבואר) ואינה נבהלת מ'החיצוניים' המזדמנים לה (הקדמת המחבר של ספר 'מעבר יבק' ד"ה ואמרו במדרש רות על הפסוק). דבר זה לימד דוד המלך את בני יהודה כאשר אמר הספד על שאול ויהונתן שנהרגו במלחמה "וַיִּקְרָן דָּוִד אֶת הַקִּינָה הַזֹּאת עַל שְׂאוֹל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנֵי: וַיֹּאמֶר לְלַמֵּד בְּנֵי יְהוּדָה קִשְׁתִּי הִנֵּה כְתוּבָה עַל סֵפֶר הַיְשָׁר: הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל עַל בְּמוֹתֶיךָ חֶלְלָ אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים" (שמואל ב' א' יז – יח), וכוונת דוד ללמדם כי דברי ההספד והקיינה מועילים מאוד לנהרגים וכן לשאר המתים להעלותם למעלה. וכמו שהקשת מעלה את החץ כך ההספד מעלה את המת (צנור המור' לר' אברהם סבע חמיו של ר' יוסף קארו פרשת ויחי פרק מט, ח ד"ה וכן רמז באומרו וד"ה ונראה לו).

נשמת הצדיק עולה למעלה על ידי שמדברים בשעת ההספד בשבח הצדיק (מגלה עמוקות' על התורה מהדורה תנינא מכתב יד תחילת פרשת צו ד"ה זאת תורת העולה) ואומרים עליו דברי תורה (מגיד מישרים' למלאך המגיד פרשת שמות ליל טי בטבת ד"ה יומת יוסף וכל אחיו) וכפי שנרמז בפסוק "מי זאת עלה מן המדבר" (שיר השירים ג, ו) (מגלה עמוקות' על התורה מהדורה תנינא מכתב יד תחילת פרשת צו ד"ה זאת תורת העולה). ואז גורמים גם לשאר הנפשות העשוקות של מתי ישראל שלא נכנסו עדיין לגן עדן, שעל ידי ההספד על הצדיק הן יכנסו לגן עדן (יונת אלם' להרמ"ע מפאנו פרק כו ד"ה הנובלות, 'ילקוט חדש' פרק 'מיתה וקבורה' אות יז בשם 'יונת אלם', זרע שמשון' על התורה פרשת חיי שרה דף כד ע"ב ד"ה ויבא אברהם לספוד). ולפי כוח וריבוי הדמעות בשעת ההספד כך מתרבה התיקון למעלה. לכן הדמעות בעת מיתת הצדיק הן בחינת "וְדָבַר בְּעֵתוֹ מִה טוֹב" (משל טו, כג) (זרע שמשון' על התורה פרשת חיי שרה דף כד ע"ב ד"ה ויבא אברהם לספוד). והקב"ה שלא מייחד שמו על הצדיקים בחייהם, כן מייחד את שמו עליהם במיתתם ועל ידי זה נוסף להם כוח להבריך נטיעות בגן עדן ולהביא עמהם לשם כמה נשמות שהולכות בלי גוף, לקבץ פזורים ולאסוף נדחים (זרע שמשון' לרי' שמשון נחמני פרשת פרשת לך לך דף יא ע"ב ד"ה מדרש ויאמי' ה' אל אברהם לך לך. וראה 'קריית ארבע' לרי' אברהם חורי בחלק השמטות דף עג ע"ב טור א ד"ה 'גרסינן במדרש' שמעלה נשמות מקליפת נוגה).

וכעין זה היתה אמונה אצל הקמוניי' הקדמוניי' יושבי ארץ כנען, שביום קבורת הצדיק יהיה גם לאחרים רוב טוב (זכר דוד' לרי' דוד זכות ממדינא מאמר שלישי פרק צט דף שז ע"א ד"ה הלא תראה). ולכן היה מנהגם להכניס את המתים שלהם בארונות בתוך מערות עד לזמן שימות אחד שהוא גדול הדור, ואז היו מוליכים את כל המתים לקבורה באותו היום, כדי שעל ידי אותו הגדול ינוחו במשכבותם על מנוחתם כל שאר המתים שלהם (דבש לפי' להחיד"א מערכת כ אות ז ליקוטי גורי האר"י ז"ל כתב ד), כי הגדול יגן עליהם ויכניסם עמו לגן עדן (שפתי כהן על התורה' פרשת שלח ד"ה שמעתי שנמצא). וכך היה בזמן שעברו המרגלים בארץ ישראל, שמת איוב שהיה גדול הדור והוציאו כל יושבי הארץ את ארונות המתים (דבש לפי' להחיד"א מערכת כ אות ז ליקוטי גורי האר"י ז"ל כתב ד) של הרשעים, שהיו רבים עד לאין מספר (ילקוט דוד' פרשת שלח לך ד"ה 'מנהג האמוריים' מתשובת הגאונים). וכשראו המרגלים את כל אותם הארונות חשבו שכולם מתו בפרק זמן אחד (שפתי כהן על התורה' פרשת שלח לך ד"ה שמעתי שנמצא) לכן אמרו על ארץ כנען כי "אֶרֶץ אֲפֻקֹת יוֹשְׁבֶיהָ הָאֵל" (במדבר יג, לב) (שפתי כהן על התורה' פרשת שלח לך ד"ה שמעתי שנמצא, דבש לפי' להחיד"א מערכת כ אות ז מליקוטי גורי האר"י ז"ל כתב ד).

נשמות שצריכות להתגלגל חוזרות לעולם הזה על ידי ההספד על הצדיק

יש נפשות שלא זוכות להיכנס לגן עדן (מגיד מישרים' למלאך המגיד פרשת כי תצא ד"ה והיינו רזא) והולכות ערומות בעולם בלי מנוחה (מגיד מישרים' פרשת שמות ד"ה יומת יוסף וכל אחיו) על אף שצריכות לשוב בעולם הזה בגלגול. ורק כאשר מסתלק צדיק מן העולם הזה ומספידים אותו (עפ"י 'מגיד מישרים' פרשת כי תצא ד"ה והיינו רזא) כראוי (גבול בנימין' לרי' בנימין הכהן חלק ב' דרוש מב להספד דף רו ע"ב טור א' ד"ה ומצאתי בסי' מגיד מישרים) אז מתחברות אותן הנשמות עם הצדיק בהספד ובאותה הזכות זוכות להיבנות בעולם הזה בגוף. וכך נשמת הצדיק מסתלקת למעלה (מגיד מישרים' פרשת כי תצא ד"ה והיינו רזא) ואילו הן מתעטפות בדברים הקדושים שנאמרים בהספד, ועל ידי דברים אלו גוזרים עליהן באותה השעה באיזה מקום יתגלגלו. ומתקנינם להן מקום שיהיו שם (מגיד מישרים' פרשת שמות ד"ה יומת יוסף וכל אחיו, 'קהלת יעקב' ערך 'חסי' ד"ה 'הספד' בשם המגיד מישרים) והן יורדות להתגלגל בתוך גוף אדם (מגיד מישרים' פרשת כי תצא ד"ה והיינו רזא). ודבר זה הוא כעין מצות 'החליצה' של יבמה, שעל ידי המצוה משתחרר בעלה המת וחוזר לעולם הזה בגלגול (גבול בנימין' חלק ב' דרוש מב להספד דף רו ע"ב טור א' ד"ה ומצאתי בסי' מגיד מישרים) (להרחבה על מצות החליצה המחזירה את נשמת הבעל לעולם ראה מאמרינו לפרשת כי תצא – מצות יבום וחליצה).

לכן אמרו רבותינו כי "גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן" (ראה גמי' חולין דף ז ע"ב) (ידו בכל' למחבר' שבט מוסרי' פרשת שמות אות שג ד"ה גם יובן בזה) משום שהצדיקים במיתתם "מוליכים" יותר ממה שהולידו בגופם הגשמי בעולם הזה (מגיד מישרים' פרשת כי תצא ד"ה והיינו רזא ראשיכם, 'מגיד מישרים' פרשת שמות ד"ה יומת יוסף וכל אחיו, 'ידו בכל' פרשת שמות אות שג ד"ה גם יובן). ומטעם זה גם אמרו רבותינו "כל המתעצל בהספדו של חכם ראוי לקבורו בחייו" (ראה גמי' שבת דף קה ע"ב) כי על ידי דברי התורה שנאמרים בהספד על החכם שנפטר מן העולם יכולות להגיע ישועות לכמה נפשות הפורחות באויר. לכן מי שמתעצל בהספדו של חכם ראוי 'לקבורו' כלומר לקצר את ימיו ועל ידי כן יקבר בטרם עת ואז תתפסט נפשו מלבוש הגוף. ודבר זה יהיה מידה כנגד מידה על מה שאותו אחד לא השתדל להלביש את הנפשות הפורחות בתוך גופות בעולם הזה על ידי אמירת ההספד כראוי על החכם שנפטר (ידו בכל' למחבר' שבט מוסרי' פרשת שמות אות שג ד"ה גם יובן מאמר).

זה הטעם שבני ישראל במצרים פרו ורבו רק אחרי שמת יוסף וכל אָהִיו כפי שנאמר בסמיכות הפסוקים "וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל אָהִיו וְכָל אָהִיו וְכָל הָדוֹר הַהוּא: וַיִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוֹ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאד בְּמֵאד וַתִּמְלֵא אֶרֶץ מִצְרָיִם אֹתָם" (שמות א, ו-ז) לפי שעל ידי מיתתם והספדם של "יוסף וְכָל אָהִיו" ירדו כל הנפשות הללו והתגלגלו בישראל, ועל ידי כך התקיים בעם ישראל "פְּרוֹ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאד בְּמֵאד" שהיתה כל אשה יולדת ששה בכרס אחת (ראה 'מדרש תנחומא' פרשת שמות אות ה) (מגיד מישרים' לרי' יוסף קארו פרשת שמות ד"ה יומת יוסף וכל אחיו, 'קהלת יעקב' ערך 'חסי' ד"ה 'הספד' מהמגיד מישרים) ויש אומרים שנים עשר בכרס אחת (מדרש תנחומא' פרשת שמות אות ה). ומכיון שהנפשות היו עד אז פורחות באויר העולם ואחר כך נכנסו בתוך גופות שנעשו במקורן מן העפר שבארץ, לכן על אף שנאמר על ישראל בתחילת הפסוק שהם "פְּרוֹ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאד בְּמֵאד" כלומר שהתרבו מאוד, חזר שוב הפסוק ואמר עליהם "וַתִּמְלֵא אֶרֶץ מִצְרָיִם אֹתָם" (ידו בכל' למחבר' שבט מוסרי' פרשת שמות ד"ה אות שג ד"ה נראה דיובן).

וזה סוד ההספד והבכי על הצדיק שהלך לבית עולמו, שבאלו הפתחים שנפתחים אותם מעיינות להוריד דמעות עליו, אזי נפתחים כנגדם מעיינות עליונים להוריד את הנפשות הללו לעולם. ומזה הטעם כאשר נפטרו נדב ואביהו בניו הצדיקים של אהרן הכהן, צוה כל ישראל לבכות עליהם שנאמר "וַיֹּאמְרוּ מִשָּׁה אֵל אַהֲרֹן וְלֹאֲלֶעָזֶר וְלֹאֲלִיתְמָר בְּנֵי רָאשֵׁיכֶם אֵל תִּפְרְעוּ וּבְגַדְכֶם לֹא תִפְרְמוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כָּל הַעֲדָה יִקְצַף וְאַחֲכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת הַשָּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף ה' וְיִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת הַשָּׂרֵפָה" כי אם לא יבכו אזי יתקיים בהם "וְעַל כָּל הַעֲדָה יִקְצַף" מחמת חסרון הנפשות שצריכות לבוא לעולם. לכן עם ישראל קוראים בתורה ביום הכיפורים על מיתת בני אהרן, כי הצער עליהם באותה העת נחשב כאילו הם מתו באותו היום וספדו עליהם, ועל ידי כן מתווספים כמה אלפים ורבבות של נפשות לרדת באותה השנה (מגיד מישרים' למלאך המגיד של ר' יוסף קארו פרשת כי תצא ד"ה והיינו רזא' ועייני עז).

וזה הסוד שאמרו רבותינו "כל המוריד דמעות על אדם כשר הקב"ה סופרן ומניחן בבית גנזיו" (ראה גמי' שבת דף קה ע"ב) (מגיד מישרים' למלאך המגיד פרשת שמות ד"ה יומת יוסף וכל אחיו) משום שעל ידי ההספד והדמעות שאדם מוריד עליו, מגלגלים את הנפשות שפורחות באויר ואז הן מתלבשות בגוף. לכן הקב"ה סופר את הדמעות כדי להלביש נפשות בתוך גופות כמספר הדמעות שהוריד. ואת הדמעות עצמן שומרים בבית גנזיו של הקב"ה בכדי לתת שכר עליהם למי שהורידן, כי פעלו להושיע נפשות. ובמותו של האדם אשר הוריד דמעות, מוציאים את דמעותיו מבית גנזיו של ה' על מנת לספור אותן לפניו ולתת לו שכר על כל דמעה ודמעה כפי מה שפעל על ידן (ידו בכל' לרי' אליהו הכהן מחבר' שבט מוסרי' פרשת שמות אות

שנו ד"ה גם אפטר בוח), **כי לפי הכוח והריבוי של הדמעות בהספד כך מתרבה התיקון לנפשות לעלות לגן עדן** (יזרע שמשוין על התורה פרשת חיי שרה דף כד ע"ב ד"ה ויבא אברהם לספוד) **או לרדת בגלגול לעולם הזה**. לכן כשרבי יהודה הנשיא נפטר הוא ביקש שיספידו אותו בערים הגדולות ולא בכפרים (ראה גמ' כתובות דף קג תחילת ע"ב) **כי רצה שיבוא עם רב להספדו ואז כנגדם גם יבואו נשמות רבות ללוותו שיזכו על ידי כן להתלבש בגופות בעולם הזה** (נבול בנימין חלק ב' דרוש מב להספד דף ר"ע טור א' ד"ה 'ומצאתי בסי' מגיד משימים' וכתב שם, כי מה שאמרו בגמ' שעשה כן משום 'כבוד' אין הכוונה לכבודו של רבי יהודה הנשיא שהרי היה ענותן גדול מאוד אלא הכוונה ללבשו' שיתלבש בו הנשמה הנקרא גם בשם 'כבוד' ועיי"ש).

ביום הפטירה עוסקים בכל העליונים בתורה ובחידושים של הצדיק

ה' שש' ושמה בבוא אליו נפש צדיק (ראה גמ' מועד קטן דף כה תחילת ע"ב) (מעבר יבק' בחלק שפתי צדק פרק יז ד"ה ובוהר פרשת ויחי) **וגם מלאכי השרת מתכנסים לשמחת בואו** (עפ"י יזוהר חדשי' מדרש רות דף סה ע"ב ד"ה כי הא דרבי חסדא) **כך שמיתת הצדיקים בעליונים נקראת 'הילולא'**. **אך לעומת כן מיתת הצדיקים בין התחתונים נקראת 'גלגלה' כי היא אגל כבד לדורו**. וזה נרמז במה שנאמר על מות הצדיק **"קבר בעיני ה' הפנתה לחסידיו"** (תהלים קטז, טו) **כי לתיבה "יקר" יש שני פירושים – פירוש אחד 'גדולה' כמו בפסוק 'וְיָאֵת יָקָר תִּפְאָרַת גְּדוּלָתוֹ' (מגילת אסתר א, ד) ואז הכוונה ל'עליונים'**. **ופירוש שני 'קשה' ו'משא' כמו בפסוק 'אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֲבָנִים יִקְרָוּת לְקֶסֶד הַבְּיָת' (מלכים א' ה, ל) ואז הכוונה ל'תחתונים'**. **מטעם זה גם לא נאמר בפסוק 'המוות לחסידיו' אף שהיה ראוי לומר כן אלא 'הפנתה לחסידיו', כי הכוונה שהמוות לא שייך לחסיד עצמו אלא רק ביחס לבני דורו בעולם הזה** (פירוש 'מרבח לספר' על הגדת ליל הסדר לר' ידידיה טיאה ווייל על התיבות שבהלל יקבר בעיני ה' המונה לחסידיו). **וכאשר עולה נשמת הצדיק ביום ה'הילולא' שלו אז נותנים לו לדרוש בעליונים, ואין מי שדורש אז אלא הוא לבדו** (יקינת סתרים' הנקרא גם 'קול בוכים' לר' אברהם גלאנטי על הפסוק 'נחלתנו נהפכה לזרים' דף נח ע"ב טור ב' בשם הארי"י ז"ל) **(ואומר את כל החידושים שחידש בעולם הזה (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי דף ש"י ע"א ד"ה וכתב הר"ב מעבר יבק) אחרי שמלאך מזכיר לו את כל התורה שלמד לשמה בעולם הזה** (עפ"י ספר 'תשב"ץ' לרבינו שמשון בר צדוק סימן תקכט) (וראה 'יקינת סתרים' לר' אברהם גלאנטי על הפסוק 'נחלתנו נהפכה לזרים' דף נח ע"ב טור ב' שהמלאך המגיד הבטיח לר' יוסף קארו כי הוא ידרוש בגן עדן אחרי פטירתו במשך שבעת ימים בסיומן "משקפה שבעת ימים בחצר גַּת ביתן המלך" (אסתר א, ה) עיי"ש).

ביום פטירת הצדיק מכריזים בכל הרקיעים שלא יתעסקו בשום לימוד אחר (יסוד יוסף' לרבו של מחבר 'קב הישר' פרק עד ד"ה ובכל אותו יום, 'קב הישר' תחילת פרק עט סוף ד"ה כתיב מי יעלה) **שבתורה, אלא במעשיו הטובים של הצדיק ובמה שחידש בתורה בחייו, דוגמת הילולת החתן** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי דף ש"י ע"ב ד"ה וכתב הר"ב מעבר יבק) **העומד תחת החופה** (יסוד יוסף' לרבו של מחבר 'קב הישר' פרק עד ד"ה ובכל אותו יום, 'קב הישר' תחילת פרק עט סוף ד"ה כתיב מי יעלה) **שאינו קוראים שם אלא את הפתוּבָה ועסקי החתן והכלה** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי דף ש"י ע"ב ד"ה וכתב הר"ב מעבר יבק) **מרהב מעבר יבק**). **וזה מה שרמזו רבותינו כשאמרו "אגרא דבי הלולי מילי"** (ראה גמ' ברכות דף ו' ע"ב בס רב אשי) **שפירושו "השכר של בית ההילולא דבריו"** **כלומר שכרו של הצדיק שמגיע לעולם הבא הוא מילולין ודבריו אשר חידש בעולם הזה** (ליקוטי השי"ס להארי"י ז"ל על מסכת ברכות ד"ה 'אגרא דבי הלולא' מתלמידו מהרח"ו ז"ל) **בתורה הקדושה** (יסוד יוסף' לרבו של מחבר 'קב הישר' פרק עד ד"ה ובכל אותו יום, 'קב הישר' תחילת פרק עט סוף ד"ה כתיב מי יעלה). **וזה הטעם שבהספדו של הצדיק בארץ צריך לומר מדבריו אשר חידש בתורה, כדי שבה יצורף עם פמליא של מעלה** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי דף ש"י ע"ב ד"ה וכתב הר"ב מעבר יבק) **מרהב מעבר יבק**.

וכך בכל הישיבות העליונות מתעסקים בתורתו ובחידושיו של זה הצדיק (עמק המלך' לר' נתנלי הירץ דף ק"ז ע"ב סוף פרק קלד, 'יסוד יוסף' לרבו של מחבר 'קב הישר' פרק עד ד"ה ובכל אותו יום) **באותו היום** (ליקוטי השי"ס להארי"י ז"ל על מסכת ברכות ד"ה 'אגרא דבי הלולא' מתלמידו מהרח"ו ז"ל) **כפי שנאמר על מות הצדיק "בואו שלום ונחוה על משפבותם הלך נחוח"** (ישעיה נ, ב) (עמק המלך' לר' נתנלי הירץ דף ק"ז ע"ב סוף פרק קלד). **ואז כל אחד מבני הישיבה של מעלה לוקח את החידושים ומודיע לשאר פתות וחבורות צדיקים, ומזכיר את שמו של הצדיק שחידש. וכולם פותחים את פיהם ואומרים "ברוך בואך לשלום!"** (יסוד יוסף' לרבו של מחבר 'קב הישר' פרק עד ד"ה ובכל אותו יום, 'קב הישר' תחילת פרק עט סוף ד"ה ונראה לר') **ומוסיפים ואומרים "אשרי לו ואשרי יולדתו!"** (יסוד יוסף' לרבו של מחבר 'קב הישר' פרק עד ד"ה ובכל אותו יום). **לכן יום מיתתם של הצדיקים הוא למעשה עת לידתם העיקרי** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי דף ט"ז ע"א ד"ה 'אלא דהרב הנ"ל חקר' מרהב 'מגלת אסתר') **'יומא דהילולא', ובו מזלם בריא ומאיר שאז החלו לעלות ולהתענג מזיו השכינה** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי דף ט"ז ע"א ד"ה 'אלא דהרב הנ"ל חקר' מרהב 'כסא דוד') **ועל כך עושים הילולא לצדיק בכל שנה ביום פטירתו** (עפ"י ליקוטי השי"ס להארי"י ז"ל על מסכת ברכות ד"ה 'אגרא דבי הלולא' מתלמידו מהרח"ו ז"ל, עפ"י 'כנפי יונה' להרמ"ע מפאנו חלק שני סימן צב דף נ"ג ע"א ד"ה סוד הילולא).

הלימוד בתורתו של הצדיק ביום פטירתו בכל הישיבות של מעלה הוא כמו דין של ספר תורה חדש אשר נחנך בבית הכנסת, שאז הוא קודם לקרוא בו מול שאר ספרי התורה. והצדיק משול לספר תורה כי בעלותו לשמים (ידו בכל' למחבר 'שבט מוסר' סימן שסא דף סג ע"א ד"ה 'כתב בעמק המלך' בהערה) **לבית עולמו** (יזוהר חדשי' מדרש רות דף סה ע"ב ד"ה ואשרי מי שתלמודו מתיקיים בידו) **מכריזים עליו "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו"** (ראה גמ' פסחים דף נ"א בשם רב יוסף בנו של ר' יהושע בן לוי) (ידו בכל' למחבר 'שבט מוסר' סימן שסא דף סג ע"א ד"ה 'כתב בעמק המלך' בהערה). **וכשרואה הצדיק שבכל הישיבות של מעלה שמחים בתורתו, אז גם הוא נעשה שמח מאוד מפעולות מעשי ידיו. וכיון שכל הצדיקים בגן עדן לומדים את חידושי תורתו של הצדיק לכן הם נעשים על ידי כן כתלמידיו ויכולים לסגור עליו לפני המקום ברוך הוא, כך שאם ייצא בדין להענישו על איזה חטא שהרי "אין צדיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא"** (קהלת ז, ט), אזי כל הצדיקים שם מצילים אותו כי לא יתכן שהרב בגיהנום ותלמידיו בגן עדן פירושו רבינו עובדיה מברטנורא על פרקי אבות, יח ד"ה אין חטא בא על ידו) (ידו בכל' למחבר 'שבט מוסר' דף סג ע"א ד"ה 'כתב בעמק המלך'). **ה' יראנו נפלאות מתורתו, אמן.**

לציבור הקוראים החשוב והיקר ברכת ה' עליכם!
בחסידי שמים גדל מאוד היקף ההפצה של העלון בתקופה האחרונה לאור הביקוש, והוא מופץ כעת באלפי עותקים ברחבי הארץ. אך על מנת שנוכל להמשיך את הפצתו עלינו לעמוד בהוצאות ההדפסה המרובות מידי שבוע ולכן אנו זקוקים בהקדם לתרומתכם ונדבת ידכם. ניתן להקדיש לרפואה והצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמה.
כל התרומות מועברות במלואן לכיסוי הוצאות ההדפסה! ניתן לקבל פרטי חשבון להפקדה בטלפון 052-7675933 וכן ניתן לקבל פרטים גם במייל: alon.torat.haim@gmail.com

<p>העלון גם פלילי נשמות: אלוליו בן רגס ז"ל ת.צ.ב.ה.</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: מאיר בן משה ז"ל, יונה בן שמואל ז"ל, בריה בתיה בת מאיר ז"ל, חיים בן לויב ז"ל, מרים בת שמואל ז"ל ת.צ.ב.ה.</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: רחל בת גרשון ושרה אשת דוד</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: דוד בן ישי' ז"ל, הרצל פרידמן ז"ל ת.צ.ב.ה.</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון השבוע גם פלילי נשמות הרבנית הנדבית אשת חברי: עליזה יפה ז"ל ת.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון גם פלילי נשמות: דוד בן פרץ ז"ל</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p>	<p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p>	<p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p>	<p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p>	<p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p>	<p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p>	<p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p>	<p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p> <p>העלון גם פלילי נשמות: העלון גם פלילי נשמות: יהודית בת רודה רוזיטה ז"ל וכל בני משפחתה</p>
---	---	---	---	---	---	---	---	---

